

Република Србија
АГЕНЦИЈА ЗА БОРБУ
ПРОТИВ КОРУПЦИЈЕ

Број: [REDACTED]
Датум: [REDACTED] године
Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО

Бр. [REDACTED]

20

год.

БЕОГРАД

РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО У БЕОГРАДУ
Одељење за борбу против корупције

Немањина 22-24
11000 Београд

На основу одредби чланова 224. Законика о кривичном поступку и члана 72. Закона о Агенцији за борбу против корупције, Агенција за борбу против корупције, ул. Царице Милице 1, Београд, подноси следећу

КРИВИЧНУ ПРИЈАВУ

Против [REDACTED], бив. народног посланика са пребивалиштем [REDACTED]

због постојања основане сумње да као јавни функционер-народни посланик у Народној скупштини Републике Србије, у намери да прикрије податке о имовини и приходима, није Агенцији поднео Извештај, односно није пријавио имовину у складу са одредбама чланова 43. став 2. и 4. Закона о Агенцији за борбу против корупције, чиме је извршио кривично дело непријављивања имовине или давање лажних података о имовини из члана 72. Закона о Агенцији за борбу против корупције ("Сл.гласник РС" 97/08, 53/10 и 66/11-УС).

Образложење

Агенција за борбу против корупције у оквиру својих надлежности (члан 5. Закона о Агенцији за борбу против корупције) води регистар функционера и регистар имовине и прихода функционера. Увидом у регистар функционера, а по основу обавештења Народне скупштине број 02-239/10 од 12.02.2010. године утврђено је да [REDACTED] ступио на функцију дана 11.06.2008. године, а која је трајало до 31.05.2012. године.

Доказ: -фотокопија обавештења Народне скупштине РС број 02-239/10 од 12.02.2010. године о ступању на функцију
-табеларни приказ Народне скупштине од 07.06.2012. године који садржи имена посланика којима је престао мандат 31.05.2012. године
-допис Народне скупштине РС 03 број: 02-1639/12 од 07.06.2012. године

Као функционер, именовани је имао обавезу да поступи сходно одредбама члана 43. ст. 2. и 4. Закона о Агенцији, који прописује да је функционер дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења, именовања или престанка функције, поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, на дан избора, постављења, именовања или престанка функције.

Увидом у регистар имовине и прихода утврђено је да пријављени није поднео Извештај о имовини и приходима Агенцији, ни по ступању, ни по престанку функције, па је Агенција дописом од 16.10.2012. године, захтевала од именованог да поступи у складу са законом. Како [REDACTED] то није учинио, Агенција је на основу члана 50. став 1. Закона о Агенцији против именованог покренула поступак за одлучивање о томе да ли је повредио одредбе члана 43. ст. 2. и 4. истог закона. О наведеном именовани је обавештен дописом од 29.03.2013. године, при чему му је остављен рок од 15 дана да се изјасни о чињеницама које га терете и достави доказе за своје наводе.

Доказ: -фотокопија дописа Агенције број 46-00-0023/12-08 од 16.10.2012. године и доставница
-фотокопија дописа Агенције број 014-46-00-23/2012-08 од 29.03.2013. године и доставница

Како се именовани у остављеном року није изјаснио, Агенција је 15.05.2013. године, решењем број 014-46-00-23/2012-08, именованом изрекла Меру упозорења и оставила рок од 8 дана да поднесе Агенцији Извештај по престанку вршења функције народног посланика.

Доказ: -фотокопија решења Агенције број 014-46-00-23/2012-08 од 15.05.2013 године и доставница

Имајући у виду све напред наведено, као и то да [REDACTED] до данас није доставио свој Извештај о имовини и приходима Агенцији, постоји основана сумња да је [REDACTED] извршио кривично дело непријављивања имовине или давање лажних података о имовини из члана 72. Закона о Агенцији за борбу против корупције, те Вам у том смислу достављамо ову кривичну пријаву на даљу надлежности и поступање.

Имајући у виду одредбе чланова 49. и 57. Закона о Агенцији за борбу против корупције, молимо да нас обавестите о предузетим мерама.

Прилог: као у тексту пријаве

Република Србија
ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ.бр. 1880/13
05.03.2014.год.
Врање
ЕТ/ДД

ЗАПИСНИК О САСЛУШАЊУ ОСУМЊИЧЕНОГ

Састављен дана 05.03.2014.године у Основном јавном тужилаштву у Врању ул. К.С.Провенчаног бр.1, пред замеником јавног тужиоца Емилијом Тончић, на основу чл.85-90 ЗКП у предмету КТбр.2295/13 против осумњиченог Мојсиловић Радослава из Врања, због кривичног дела из чл.72 Закона о агенцији за борбу против корупције.

ПРИСУТНИ СУ:

Заменик тужиоца,
Емилија Тончић

Осумњичени,
Мојсиловић Радослав

Записничар,
Драгана Додић

Бранилац адв,

Започето у 11.30 часова

1. Име и презиме: [REDACTED]
2. Матични број грађана: [REDACTED]
3. Надимак: [REDACTED]
4. Име и презиме родитеља: [REDACTED]
5. Девојачко-породично име мајке: [REDACTED]
6. Где је рођен: [REDACTED]
7. Где станује: пребивалиште [REDACTED]
8. Дан, месец и година рођења: [REDACTED]
9. Држављанин: [REDACTED]
10. Занимање: [REDACTED]
11. Продичне прилике [REDACTED]
12. Да ли је писмен: [REDACTED]

13. Које је школе завршио:

14. Шта он и чланови његовог породичног домаћинства поседују од имовине:

15. Ранија осуђиваност:

16. Да ли је и када изречена кривична санкција извршена

17. Да ли се против њега води поступак за које друго кривично дело

Констатује се да је осумњичени пре саслушања, а након узимања личних података, поучен и упозорен о својим правима из члана 68 став 1 ЗКП:

- у најкраћем року, а увек пре првог саслушања, подробно и на језику који разуме, буде обавештен о делу које му се ставља на терет,
- о природи и разлозима оптужбе као и да све што изјави може да буде коришћено као доказ у поступку,
- да ништа не изјави, ускрати одговор на појединачна питања, слободно изнесе своју одбрану, призна или не призна кривицу,
- да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца, у складу са одредбама ЗКП,
- да његовом саслушању присуствује бранилац,
- да у најкраћем могућем року буде изведен пред суд и да му буде суђено непристрасно, правично и у разумном року,
- да непосредно пре првог саслушања прочита кривичну пријаву, записник о увиђају и налаз и мишљење вештака,
- да му се осигура довољно времена и могућности за припремање одбране,
- разматра списе и разгледа предмете који служе као доказ,
- прикупља доказе за своју одбрану,
- да се изјасни о свим чињеницама и доказима који га терете и да износи чињенице и доказе у своју корист, да испитује сведоке оптужбе и заступа да се, под истим условима као сведоци оптужбе, у његовом присуству испитају сведоци одбране,
- користи правна средства и правне лекове, и
- предузима друге радње када је то одређено ЗКП-ом.

Осумњиченом је у смислу члана 70 ЗКП-а саопштено да је дужан да се одазива на позиве јавног тужиоца и да обавести јавног тужиоца о промени адресе пребивалишта или боравишта, односно о намери да промени адресу пребивалишта или боравишта и упозорен да у супротном против њега могу бити одређене теже мере за обезбеђење присуства окривљеног.

Осумњичени је позван да се изјасни о томе да ли ће узети браниоца по свом избору, уз упозорење да ће му ако не изабере браниоца (у случају обавезне одбране, члан 74.ЗКП), бити постављен бранилац по службеној дужности, у складу са одредбама ЗКП-а.

Осумњичени се упозорава да ће у случају да уредно позвани бранилац кога је сам изабрао не дође на заказано саслушање иако је обавештен о саслушању, а не постоји

[Handwritten signature]

можућност да узме другог браниоца, бити саслушан и без присуства браниоца (у случајевима када није обавезна одбрана).

Осумњичени се упозорава да ће, ако за прво саслушање не обезбеди присуство браниоца у року од 24 часа од часа када је поучен о праву да његовом саслушању буде присутан бранилац, он бити саслушан без присуства браниоца (у случајевима када одбрана није обавезна).

За овим осумњичени изјављује:

-да неће ангажовати браниоца и да ће се бранити сам,

Констатује се да су од стране заменика тужноца осумњиченом предочени сви наводи кривичне пријаве те да је осумњичени упознат са садржином исте.

Осумњичени изјављује да је разумео шта му се ставља на терет и све поуке и упозорења.

Констатује се да је осумњиченом омогућено да прочитају кривичну пријаву Агенција за борбу против корупције исти је одбио да користи то право.

Осумњичени позван да изнесе своју одбрану, ако то жели, и у неометаном излагању изјављује:

Од 11.06.2008. године ступио сам на функцију народног посланика Народне скупштине РС, функција ми је трајала до 31.05.2012. године и у тренутку када сам ступио на функцију Закон о агенцији за борбу против корупције није био ни донет. У том периоду ја сам редовно подносио извештаје Републичком одбору за решавање о сукобу интереса. У првим годинама када је важио стари закон ја сам подносио извештаје. Признајем да нисам подносио ниједан извештај о имовини Агенцији за борбу против корупције од када је ступио на снагу Закон о Агенцији за борбу против корупције а он је ступио на снагу 01.01.2010. године. Након престанка функције а напомињем да ми је функција престала 31.05.2012. године ја јесам поднео извештај али са закашњењем и то дана 05.12.2013. године. Желим да напоменем да никакво упозорење од Агенције ја нисам добио. Као доказ прилажем доставницу Агенцији и копију извештаја, коју предајем заменику тужноца. Осумњиченом се предочавају дописи Агенције као и повратница из које се види да је од стране Агенције упозорен да је дужан да у року пријави имовину, где се види да је пријем потписала његова мајка Мира, на шта осумњичени изјављује да јесте потпис његове мајке. Од стране заменика осумњиченом је предочено обавештење о покретању поступка Агенције као и решење Агенције од дана 15.05.2013. године којом се осумњиченом изриче мера упозорења, из пропратника се види да је наведене акте примила његова мајка Мира, на шта осумњичени изјави да не оспорава да су то потписи његове мајке али да њему наведене акте мајка није предала и да је тада боравио у Београду. 2007. године ја сам поседовао један мотор од 40 кубика марке [REDACTED] скутер, тај мотор продао сам 2013. године. Дана 14.12. 2009. године ја сам купио стан у Врању у [REDACTED] укупне површине 64,75 квадрата, за куповину истог ја сам узео стамбени кредит код Комерцијалне банке који још увек отплаћујем. Након предочавања извештаја-имовинске карте функционера који је од

P. [Signature]

Одбора достављен овом тужилаштву осумњичени наводи да се у истом види да је члан надзорног одбора, те појашњава да је та функција престала почетком 2009. године. У извештају стоји да је мој отац Миодраг поседовао стан у [REDACTED] и кућу у ул. Грачаничкој као и моторно возило марке [REDACTED]. У овом извештају који сам доставио Агенцији навео сам радно место на коме сада сам и то руководиоца органа у наведеној бањи. Из извештаја се види да сам пријавио и стан и то двособан стан у [REDACTED] који сам купио 2009. године у истом извештају наведени су и рачуни које поседујем као и кредити које отплаћујем. Напоменуо бих и то да је ово само моја немарност и технички пропуст, ја сам стан купио на кредит стан је још увек под хипотеком и ја не знам зашто би га крио.

То је мој исказ немам шта друго да додам.

На питање заменика да ли његова супруга поседује нешто на своје име и малолетно дете. Осумњичени изјави да они ништа не поседују од имовине и да је и за њих поднео извештај али са закашњењем.

Осумњичени изјављује да нема приговор на записник, да му је записник гласно диктиран, па га признаје за свој и потписује.

Након што су сви присутни упозорени да у смислу члана 235. став 1. ЗКП имају право да прочитају записник или да захтевају да им се записник прочита, па како им је записник предат на читање или прочитан: присутна лица изјављују да не желе да им записник буде прочитан.

Констатује се да присутна лица осумњичени Радосав Мојсиловић нема приговора у погледу садржине записника.

Завршено у 12.15 часова

ОСУМЊИЧЕНИ
Мојсиловић Радослав

ЗАПИСНИЧАР
Драгана Додић

БРАНИЛАЦ

ЗАМЕЊИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Емилија Тончић

Република Србија
ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ.бр.2295/13
10.03.2014 год..
Врање

ОСНОВНОМ СУДУ

ВРАЊЕ

На основу члана 43. став 2. тачка 5. у вези са чл.495. и 499. став 1. ЗКП, подносим,

О П Т У Ж Н И П Р Е Д Л О Г

Против окривљеног:

МОЈСИЛОВИЋ РАДОСЛАВА из Врања.

због постојања оправдане сумње

Да је :

У периоду од 31.05.2012 године до 30.06.2012 године, у Врању, свестан свога дела чије је извршење хтео, у стању урачунљивости, као јавни функционер народни посланик Народне скупштине Републике Србије, у намери да прикрије податке о имовини, није пријавио имовину Агенцији за борбу против корупције, супротно одредби чл.43.ст.4. и ст.2.Закона о Агенцији за борбу против корупције, тако што након престанка вршења јавне функције, у року од 30 дана, нити након истека тог рока, није поднео извештај о својој имовини и приходима и имовини супружника и малолетног детета, те није поднео извештај да је дана 14.12.2009 године купио стан у Врању [REDACTED] нити извештај о дуговањима које је имао према Комерцијалној Банци, свестан да је његово дело забрањено,

-чине је извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72.Закона о Агеницији за борбу против корупције.

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред Основним судом у Врању закаже и одржи главни претрес на који позвати:

- Основног јавног тужиоца,
- окривљеног Мојсиловић Радослава из Врања, [REDACTED]

Да се као докази на главном претресу прочитају обавештење Народне скупштине РС о ступању и престанку функције број 02-239/10 од 12.02.2010 године, обавештење Народне скупштине РС број 02-1639/12 од 07.06.2012 године, извештај Народне скупштине РС од 07.06.2012 године о народним посланицима којима је престао мандат дана 31.05.2012 год., упозорење Агенције за борбу против корупције број 46-00-0023/12-08 од 16.10.2012 године упућеном окривљеном Мојсиловић Радославу, повратнице од 25.10.2012 године, обавештење о покретању поступка Агенције за борбу против корупције 014-46-00-23/2012-08 од 20.03.2013 године упућено окривљеном Мојсиловић Радославу, повратнице од 03.04.2013 године, решење Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-23/2012-08 од 15.05.2013 године којим је окривљеном изречена мера упозорења, повратнице од 24.05.2013 године, извештаја Агенције за борбу против корупције број 014-4600-23/2012 -08 од 15.11.2013 године, имовинска карта функционера и пвезаних лица на име Мојсиловић Радославу и на име [REDACTED] извештај ПУ Врање ПО бр.704/13 од 24.10.2013 године, извештај Агенције за борбу против корупције број 014-46-00-23/2012 -08 од 24.09.2013 године, извештај о имовини и приходима поднет 05.12.2013 год., повратница од 10.12.2013 године, да из се изврши увид у извод из КЕ на име окривљеног Мојсиловић Радослава.

Оправдана сумња да је окривљени Мојсиловић Радослав извршио кривично дело непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72.Закона о Агеницији за борбу против корупције произилази из саме одбране окривљеног Мојсиловић Радослава, који је у свом исказу пред овим тужилаштвом потврдио да у периоду док је био на функцији Народног посланика, као и ни након престанка јавне функције, тачније све до дана 05.12.2013 године никакав извештај о имовини и својим приходима Агеницији није достављао, као ни извештај за своју супругу нити детета. Извештај је поднео тек након покретање овог поступка и након подношења кривичне пријаве. Доказима који су прибављени утврђено је да је окривљени купио стан у Врању, [REDACTED] Обавештењима Народне скупштине доказује се да је Мојсиловић Радослав у периоду од 11.06.2008 године до 31.05.2012 године обављао функцију народног посланика, када му је и престала функција. Из дописа који су упућени окривљеном потврђује се да је исти упозорен да извештај о имовини достави у року од 30 дана од дана престанка јавне функције, те да исти то није учинио и да је обавештен о покретању поступка, да је решењем директора Агенције, за борбу против корупције окривљеном изречена мера упозорење јер је поступио успротно одредби чл.43.ст.4. Закона

Агенцији јер извештај није поднео у року од 30 дана од престанка функције Решењем је окривљеном наложено да у року од 8 дана од пријема решења поднесе Агенцији извештај, што исти није учинио ни након пријема оваквог решења. Једини извештај који је окривљени поднео је извештај поднет Републичком одбору за решавање о сукобу интереса по тада важећем закону, док након ступања на снагу Закона Агенције за бробу против корупције окривљени није поднео ни један извештај, тачније, извештај је поднео тек 05.12.2013 године, након подношења кривичне пријаве и након што је саслушан у својству осумњиченог од стране овлашћених службених лица ПУ Врање, чиме се доказује да окривљени није пријавио имовину Агенцији све у намери да прекрије податке о истој.

Да по завршеном главном претресу и изведеним доказима, суд окривљеног огласи кривим и осуди на казну по закону.

ЗАМЕНИК ЈАВНОГ ТУЖИОЦА
Емилија Тончић

11.-03-2014

www.CINS.rs

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНИ СУД
К.бр.82/14
18.03.2015. године
ВРАЊЕ

ИС

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У ВРАЊУ, судија Сузана Ђорић, са записничарем Љиљаном Стојановић, у кривичном предмету против окр. Радослава Мојсиловића из Врања, због крив. дела непријављивање имовине или давање лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, по оптужном предлогу ОЈТ у Врању, Кт.бр.2295/13 од 10.03.2014. године, по одржаном главном и јавном претресу, у присуству окр.Радослава Мојсиловића, његовог браниоца Александра Протића адв. из Врања и заменика ОЈТ у Врању, Емилије Тончић, донео је 18.03.2015. године и објавио

ПРЕСУДУ

Окр. РАДОСЛАВ МОЈСИЛОВИЋ, ЈМБГ

ШТО:

КРИВ ЈЕ

У периоду од 31.05.2012. до 30.06.2012. године, у Врању, свестан свога дела чије је извршење хтео, у стању урачуњливости, као јавни функционер, народни посланик Народне Скупштине Републике Србије, у намери да прикрије податке о имовини, није пријавио имовину Агенцији за борбу против корупције, супротно одредби чл. 43 ст. 4 и ст. 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, тако што након престанка вршења јавне функције у року од 30 дана, ни након истека рока, све до 05.12.2013. године, није поднео извештај о својој имовини и приходима и имовини супружника и малолетног детета, да је 14.12.2009. године купио стан у Врању, у ул. [REDACTED] и извештај о дуговањима које је имао према Комерцијалној банци, свестан да је његово дело забрањено,

- чиме је извршио кривично дело непријављивање имовине или давања лажних података о имовини из чл. 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције,

па му суд применом напред наведеног законског прописа и одредби чл. 4 ст. 2, чл. 42, 54, 64, 65 ст.1 Кривичног законика и чл 66 ЗКП и з р и ч е

УСЛОВНУ ОСУДУ

Тако што му утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређује да се иста неће извршити уколико у року проверавања од 2 (две) године, не учини ново кривично дело.

Обавезује се окривљени да овоме суду плати судски паушал у износу од 3.000,00 динара, у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Образложење

Основни јавни тужилац у Врању, оптужним предлогом Кт.бр.2295/13 од 10.03.2014. године, оптужио је Радослава Мојсиловића, због кривичног дела непријављивање имовине или давања лажних података о имовини из чл.72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, при таквом оптужном предлогу је поступајући заменик остао до краја главног претреса и у завршној речи, предлажући да суд окривљеног огласи кривим и осуди на казну по закону.

Окривљени Радослав Мојсиловић, у својој одбрани ближе је објаснио да је на функцију народног посланика Народне Скупштине РС, ступио 11.06.2008. године и на тој функцији остао све до 31.05.2012. године. У време када је ступио на функцију, Закон о агенцији за борбу против корупције није био ни донет. Тада је редовно подносио извештаје Републичком одбору за решавање сукоба интереса. Није негирао да није поднео ниједан извештај о имовини Агенцији за борбу против корупције, о чему је закон ступио на снагу 01.01.2010. године, с тим што је навео да је овакав извештај Агенцији за борбу против корупције поднео након подношења кривичне пријаве, 05.12.2013. године. Негирао је и да је било какво упозорење од Агенције добио, наводећи да је сва упозорења за подношење овог извештаја примала његова мајка, а такође и обавештење о покретању поступка Агенције, као и решење Агенције од 15.05.2013. године, којим му је изречена мера упозорења, али да му све те акте није предала, нити га о томе обавестила, јер је тада боравио у Београду. Стан у Врању, површине 64,75 квадрата, купио је 14.12.2009 године, а за куповину овог стана подигао је стамбени кредит код Комерцијалне банке, који још увек отплаћује. У извештају, који је са закашњењем предао, пријавио је све што поседује од имовине, као и које кредите отплаћује. До свега овога дошло је због његове немарности и техничког пропуста, а стан који је купио на кредит, је још увек под хипотеком, његова је обавеза да стан исплаћује све до 2039. године, тако да стан није укњижен на његово име, па уколико не буде поштовао одредбе Уговора о кредиту може се десити да никада предметни стан и не постане његова имовина.

При оваквој својој одбрани остао је и у завршној речи, прихватајући завршну реч свог браниоца, који је у завршној речи навео да окривљени није извршио кривично дело које му се ставља на терет, јер нема ни субјективног нити објективног елемента кривичног дела, будући да окривљени није ни стекао било какву имовину, пошто стан није у његовој својини, јер се не води на његово име у Служби за катастар непокретности, а стан предузећу „Агуш градња“ исплаћује Комерцијална банка, којој окривљени од 2009.године исплаћује кредит све до 2039. године.

Наконведеног доказног поступка и оцене проведених доказа, које је суд ценио у смислу одредбе чл. чл. 16. и 419 ЗКП, имајући у виду и одбрану окривљеног, суд је нашао да је проведеним доказима доказано да је окривљени извршио кривично дело које му је

стављено на терет, па га је за исто огласио кривим и изрекао му условну осуду, одлучујући као у изреци пресуде.

У правцу утврђивања чињеничног стања, релевантног за оцену постојања кривичног дела у радњама окривљеног и постојању његове кривичне одговорности, суд је извео доказе увидом у обавештење Народне скупштине РС, бр.02-239/10 од 12.02.2010. године, обавештење Народне скупштине РС 02-1639/12 од 07.06.2012. године о народним посланицима којима је престао мандат дана 31.05.2012. године, у упозорење Агенције за борбу против корупције бр. 46-00-0023/12-08 од 16.10.2012. године, повратнице од 25.10.2012. године, обавештење о покретању поступку Агенције за борбу против корупције 014-46-00-23/2012-08 од 20.03.2013. године, повратнице од 03.04.2013. године, у решење Агенције за борбу против корупције бр. 014-46-00-23/2012-08 од 15.05.2013. године, повратнице од 24.05.2013. године, у извештај Агенције за борбу против корупције бр.014-4600-23/2012-08 од 15.11.2013. године, у имовинску карту функционера и повезаних лица на име Радослава Мојсиловића и на име Миодрага Мојсиловића, у извештај ПУ Врање, ПО бр. 704/13 од 24.10.2013. године, извештај Агенције за борбу против корупције бр. 014-46-00-23/2012-08 од 24.09.2013. године, извештај о имовини и приходима поднет 05.12.2013. године, повратницу од 10.12.2013. године, у податке из КЕ окривљеног Радослава Мојсиловића, Дирекције полиције, ПУ у Врању, бр. [REDACTED] од 13.3.2014. године, па је на бази изведених доказа, имајући притом у виду и саму одбрану окривљеног нашао за утврђеним следеће чињенично стање:

Окривљени Радослав Мојсиловић, на функцију Народног посланика у Народној скупштини Републике Србије, ступио је 11.06.2008. године и на тој функцији био је све до 31.05.2012. године, када му је престала функција народног посланика. У року од 30 дана, по престанку функције, сагласно одредби чл. 43 ст. 2 Закона о агенцији за борбу против корупције, окривљени је био дужан да Агенцији за борбу против корупције поднесе извештај о својој имовини и приходима, према стању на дан престанка јавне функције. Сагласно напред наведеној законској одредби Народна скупштина Р.Србије, обавестила је Агенцију којим посланицима је престао мандат са 31.05.2012. године, а којим народним посланицима је тог датума потврђен мандат народних посланика новог сазива Народне скупштине. Окривљени Радослав, по престанку функције није поднео извештај Агенцији у року од 30 дана, због чега је од стране агенције позван да се у року од осам дана изјасни о разлозима због чега није поднео извештај Агенцији. Како ни овакво изјашњење није дао, иако је обавештење уредно примио, Агенција за борбу против корупције обавестила је окр. Радослава да је против њега покренут поступак одлучивања о томе да ли је повредио одредбу чл. 43 ст. 2 Закона о агенцији, након чега је од стране агенције донето и решење 15.05.2013. године, којим је утврђено да је окр. Радослав поступио супротно одредби чл. 43 ст. 4 Закона о агенцији, јер није доставио извештај о својој имовини и приходима у року од 30 дана од дана престанка функције и изречена му је мера упозорења, којом је обавезан да у року од осам дана од дана пријема овог решења поднесе Агенцији извештај по престанку вршења функције народног посланика. И обавештење и решење уредно је достављено на адресу окривљеног и на изречену меру упозорења окривљени се није жалио. По доношењу решења, 15.12.2013. године, окр. Радослав поднео је извештај о имовини и приходима, у ком извештају је пријавио приходе по основу посла који обавља за период од 15.04.2013. до 31.12.2013. године, приходе супружника, супруге Милице Мојсиловић, од 01.04.2013. године, као и имовину, двособан стана, површине 64,75 метара квадратних у Врању, у ул. [REDACTED] стечен по основу куповине 2009.године, дуговања по основу кредита код Комерцијалне банке, готовинског, за који је уговор закључен 30.11.2012.године и стамбеног за који је уговор закључен 14.12.2009.године, са роком отплате до 31.12.2039.године.

Овакво чињенично стање утврђено је на основу проведених доказа, као и на основу одбране окривљеног.

Увидом у обавештење Народне скупштине РС бр. 02-239/10 од 12.02.2010. године и обавештење Народне скупштине РС 02-1639/12 од 07.06.2012. године, упућено Агенцији за борбу против корупције утврђује се да је окривљени ступио на функцију Народног посланика у Народној скупштини Републике Србије, 11.06.2008. године, а да му је функција Народног посланика у Народној скупштини Републике Србије престала 31.05.2012. године.

Из дописа-упозорења Агенције за борбу против корупције, бр.46-00-0023/12-08 од 16.10.2012. године и повратнице за ово упозорење, суд је утврдио да је окривљеном упућено обавештење да се одмах, а најкасније у року од осам дана од дана пријема акта, изјасни о разлозима неподношења извештаја Агенцији у законом прописаном року, јер је био дужан да у року од 30 дана од дана избора, постављења или именовања, односно, престанка јавне функције, сагласно одредби чл.43 ст. 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, поднесе извештај о својој имовини и приходима, према стању да дан избора, постављења или именовања и да је ово упозорење уредно примљено од стране мајке окривљеног 25.10.2013. године.

Из обавештења о покретању поступку Агенције за борбу против корупције 014-46-00-23/2012-08 од 20.03.2013. године и повратнице за ово обавештење, утврђено је да је Агенција обавестила окривљеног да је против њега покренут поступак за одлучивање да ли је повредио одредбу чл.43 ст.2 Закона о Агенцији за борбу против корупције и да му је остављен рок од 15 дана од дана пријема обавештења, да се изјасни о чињеницама које га терете и достави доказ за своје наводе, а да је ово обавештење примила мајка окривљеног, 03.04.2013. године.

Из решења Агенције за борбу против корупције, бр.014-46-00-23/2012-08 од 15.05.2013. године и повратнице за ово решење, утврђено је да је овим решењем утврђено да је окр. Радослав, коме је престала јавна функција народног посланика 31.05.2012. године, поступио супротно одредбама чл.43 ст.4 Закона о Агенцији, тако што извештај о својој имовини и приходима, односно, праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце, уколико живе у истом породичном домаћинству, није поднео у року од 30 дана од дана престанка функције због чега му је изречена мера упозорења којом је обавезан да у року од осам дана од дана пријема решења, Агенцији поднесе извештај по престанку вршења функције Народног посланика и да је и ово решење примила мајка окривљеног.

Из података из казнене евиденције Дирекције полиције ПУ у Врању, бр. [REDACTED] од 13.3.2014. године, суд је утврдио да је окривљени Радослав раније осуђиван, али не за исто или истоврсно кривично дело.

Проведене писане доказе суд је прихватио у потпуности као веродостојне и истините притом имајући у виду да њихова веродостојност и истинитост није оспорена ни од стране самог окривљеног.

Одбрана окривљеног била је предмет посебне оцене суда. Суд није прихватио одбрану окривљеног да му није било познато да је по престанку функције народног посланика од стране Агенције обавештаван о потреби пријављивања имовине, да је против њега покренут поступак и донето решење, јер је све те акте примала његова мајка, која га о свему томе није обавестила, оцењујући овакву одбрану окривљеног нелогичном и као такву неистинитом усмереном на избегавање или умањење своје кривичне одговорности, имајући у виду да с

ови акти достављани на адресу пријављеног пребивлишта окривљеног Народној скупштини, престанку функције народног посланика окривљеног, у периоду од скоро годину дана, у ком периоду је по закључку суда свакако било контакта окривљеног са мајком, а с тим у вези и могућности да сазна за пријем свих ових аката, будући да се оваква достава сматра уредном доставом. Суд такође није прихватио и одбрану окривљеног да није ни постојала обавеза да стан који је купио пријави као своју имовину, јер предметни стан још увек није у његовој својини, с обзиром да је стамбени кредит који је подигао за куповину овог стана код Комерцијалне банке још увек отплаћује, да је стан под хипотеком због кредита, тако да се, уколико не буде поштовао одредбе Уговора може десити да никада и не постане његова имовина, да се не води на његово име ни у Служби за катастар непокретности, да предузећу „Агуш градња“ купопродајну цену стана исплаћује Комерцијална банка, којој он од 2009. године исплаћује кредит до 2039. године, оцењујући је и у овом делу усмереном на умањење или избегавање своје кривичне одговорности, у директној супротности са пароведеним доказима, пре свега извештајем о имовини који је окривљени поднео 05.12.2013. године у ком извештају је окривљени као имовину пријавио управо предметни стан.

Склопом и правном анализом утврђеног чињеничног стања, суд је нашао да су у радњама Радослава Мојсиловића садржана сва битна обележја кривичног дела непријављивање имовине или давања лажних података о имовини из чл. 72 Закона о Агенцији за борбу против корупције, с обзиром да је на несумњив начин утврђено да окривљени Радослав Мојсиловић, након што му је престала функција народног посланика Народне скупштине Републике Србије, 31.05.2012. године, није поступио у складу са одредбом чл. 43 ст. 4 и ст. 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције и није у року од 30 дана, односно, до 30.06.2012. године и Агенцији уопште поднео извештај о својој имовини и приходима и имовини супружника и малолетног детета, као и извештај о дуговањима које је имао према Комерцијалној банци, све до 05.12.2013. године и и поред више примљених обавештања и упозорења и изречене мере упозорења, св у намери да би прикрио податке о имовини, иако је 14.12.2009. године, купио стан у Врању, у ул. [REDACTED]

Утврђујући питање виности окривљеног, суд је нашао да је окривљени поступао са директним умишљајем, јер је знао и био свестан да је по Закону о корупцији у обавези да у року од 30 дана по престанку мандата народног посланика у Народној скупштини РС пријави сву имовину како своју тако и имовину својих чланова породице и да то није учинио што је и хтео, све у намери како би прикрио податке у имовини.

Приликом одлучивања најпре о врсти кривичне санкције, а затим о висини казне коју ће утврдити окривљеном, суд је полазећи од опште сврхе кривичне санкције, те граница казне прописане законом за кривично дело за које је окривљени оглашен кривим, имао у виду све околности из чл.54 КЗ, које утичу да казна у конкретном случају буде већа или мања. Као олакшавајуће околности у односу на окривљеног суд је нашао да се ради о породичној особи, ожењеном човеку, оцу једног малолетног детета, коректно држање окривљеног пред судом, које у својој свеукупности представљају олакшавајуће околности, док је од отежавајућих околности на страни окривљеног суд нашао ранију осуђиваност окривљеног, али не за исто или истоврсно кривично дело.

Полазећи од свих напред наведених околности, суд је нашао да се сврха кривичне санкције из чл.4.став 2.Кривичног законика, може остварити изрицањем условне осуде према окривљеном, односно да се упозорењем уз претњу казном може довољно утицати на окривљеног да се убудуће уздржи од вршења кривичних дела, па је применом одредби чл.64, 65. и 66.Кривичног законика, окривљеном изрекао условну осуду, такоа што му је утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да ова казна неће извршити

уколико окривљени у року проверавања од 2 године, који ће се рачунати од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело, притом налазећи да овако изречена кривична санкција и утврђена казна, у потпуности одговара степену кривице окривљеног, побудама из којих је дело учинио и јачини повреде односно угрожавања заштићеног добра.

Одлука о плаћању судског паушала заснована је на прописима из чл. 261. ст. 2. и 3.ЗКП у вези чл. 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, и то сразмерно трајању, сложености поступка и имовном стању окривљеног.

Како других трошкова кривичног поступка није било то суд није одлучивао о њима.

На основу изнетих разлога, донета је одлука као у изреци пресуде.

ОСНОВНИ СУД У ВРАЊУ, 18.03.2015. године, К.бр. 82/14

Записничар
Љиљана Стојановић

СУДИЈА
СУЗАНА ЂОРИЋ

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба
Вишем суду у Врању, у року од 8 дана
по пријему отправка, преко овог суда.